

[Lennart Larson.]

sådan. Jeg har ikke tallene på den samlede udgift i landet til hjælp i henhold til § 46, og det kræver en nøjere beregning at finde ud af, hvor stor statens merudgift her bliver, men det er vel næppe helt ved siden af, hvis man siger, at denne, om jeg må sige tanke-torsk, som disse bestemmelser må være, koster staten et beløb af en størrelsesorden på 50 mill. kr.

Finansministeren (Poul Møller): Må jeg først sige til hr. Lennart Larson, at spørgsmålet om, hvorvidt staten skulle lide tab ved den bekendtgørelse, der er udstedt den 23. december 1970, vil jeg meget gerne undersøge, for så vil min indstilling til sagen naturligvis være noget anderledes. Men ved bekendtgørelsen, som her er nævnt, er der sket en overførelse til A-skatteområdet af understøttelser i henhold til lov om offentlig forsorg, revalideringsloven og loven om mødrehjælpsinstitutioner. Det gælder med virkning fra 1. januar i år, og det betyder, at der fra denne dato skal indeholdes A-skat i de nævnte ydelser.

Da kildeskatteordningen blev udformet, var det et hovedpunkt, at man skulle have de indkomstarter inddraget under trækordningen, som i alt væsentligt repræsenterer en nettoindtægt for modtageren. Det er nemlig her, de praktiske muligheder for indeholdelse af skat er størst.

I den oprindelige lov var langt flere indkomstarter medtaget under A-skatteområdet, f. eks. også offentlige understøttelser, men det blev senere ændret, således at indeholdelsesordningen for en række indkomstarter først skulle sættes i værk efter min nærmere bestemmelse. Det blev bl. a. begrundet med administrative vanskeligheder. Det viste sig dog muligt allerede fra ordningens start at få folkepension og invalidepension samt dagpenge efter sygeforsikringsloven og ulykkesforsikringsloven ind under trækordningen. Den udvidelse, der nu er sket ved bekendtgørelsen af 23. december 1970, falder altså i tråd med lovens motiver, hvorefter alt, hvad vi var i stand til at overføre, skulle overføres til A-skatteområdet. Jeg har forstået, at det også af andre grunde er den rigtige vej at gå. Bl. a. har det været påpeget, at den compensation, der blev ydet for skatten af sociale understøttelser,

som hr. Lennart Larson var inde på, ikke altid blev anvendt til det tilsigtede formål. Den slags uheldige virkninger undgås, når man indeholder skatten ved udbetalingen.

Et forhold har særlig været draget frem også i folketinget, nemlig de hjemsendte soldaters vanskeligheder, når hustruen har fået understøttelse under indkaldelsen. Når understøttelsen var B-indkomst, kunne det efter omstændighederne medføre unormalt høje trækprocenter, når soldaten tog arbejde efter hjemsendelsen. Dette forhold skulle under alle omstændigheder ændres, og det kunne bedst ske ved at gøre soldaterunderstøttelsen til A-indkomst. En tilsvarende uheldig virkning gjorde sig gældende for den revalidering, der efter endelig revalidering fik almindelig lønindtægt. Men man benyttede så lejligheden til at tage en række andre sociale ydelser med. Det skete efter stærk tilskyndelse fra direktoratet for Københavns skattevæsen og pantefogedforeningen.

Jeg erkender, at der ikke har været megen tid for de myndigheder, som skal administrere indeholdelsen af skat. Der er selvfølgelig behov for nærmere vejledning, og der bliver i nær fremtid udsendt en sådan vejledning, udarbejdet i samråd med repræsentanter for de centrale og lokale sociale myndigheder.

Der har været henvendelser i sagen fra Kommunernes Landsforening og socialinspektørforeningen om en udsættelse af den nye ordning indtil den 1. januar 1972. I departementet har vi overvejet disse henvendelser, men jeg har ikke fundet mulighed for at imødekomme ønsket om en udsættelse, bl. a. fordi nyordningen er tilrettelagt i en hel del kommuner, hvorfor en ophævelse af reglen ville medføre betydelige praktiske vanskeligheder. F. eks. er et stort antal forsikudsregistreringer ændret, fordi de omhandlede understøttelser nu er A-indkomst.

Under de forhandlinger, som er ført med repræsentanter for de sociale myndigheder, har man også drøftet mulighederne for at lette problemerne i overgangsperioden, og der er givet tilsagn om en overgangsordning med hensyn til indsendelse af redegørelser vedrørende indbetaling af kildeskat af de omhandlede sociale ydelser. Jeg håber, at det herefter vil være muligt for de sociale myndigheder at administrere ordningen. Det er klart, at der stadig kan opstå proble-